

- Ami** **G** **Ami**
 1. Tam někde v dálce oheň kvet', a tak jsem k němu jel,
G **F** **E**
 jen tak s chlapama posedět jsem zrovna tenkrát chtěl,
Ami **G** **F** **E**
 ten stařík s tváří vrásčitou a břichem jako sulc
Ami **F** **G** **Ami**
 vyprávěl pověst letitou o muži jménem Šulc.
G **Ami** **G** **Ami**
 R: Byl to Šulc, byl to Šulc.
2. Byl v kraji klid, a pak se začlo stavět sídliště,
 lidé se tam hrnuli jak na mraveniště,
 nějak váznul materiál, stavba měla skluz,
 a toho dne se objevil zedník jménem Šulc.
 R:
3. Měl tváře bílý od malty a oči jako len,
 hleděl jimi do dálky celý dlouhý den,
 my všichni na něj koukali, co se bude dít,
 pak jména svý jsme říkali, a on z lešení slít'.
 R:
4. Měl šaty z módy vyšlý snad, v tom se nevyznám,
 když unavenej na zem pad' k žlutejm diviznám,
 pak se zdvih', řek': "Už jsem fit, můžem na to jít,"
 a dřív, než jsme se nadáli, začal štorcku zdít.
 R:
5. Pak se začly objevovat staré závady,
 spodní voda nahlodala chabé základy,
 špatně tvrdly betony, co míchal mistr Kunc,
 kdo je zbaví pohromy? Zedník jménem Šulc.
 R:
6. Prohlásil, že na vině je chybná projekce,
 zachrání to jenom betonová injekce,
 pak se první přihlásil, že má na to kurs,
 a míchačku svou pohladil, on jmenoval se Šulc.
 R:
7. Šulc spustil fanku trochu níž, než do základů vlez',
 a my nad ním dělali kříž, vidím to jako dnes,
 a pak jsme jenom slyšeli šest poctivejch ran,
 a tím, že rány zazněly, byl zachráněnej plán.
 R:
8. Šulc vyšel ven, měl pevnej krok a řek': "Je hotovo,
 teď uvařte mi grog, já spravil dílo Kuncovo,"
 pak řek', že je čas odejít, v očích měl chladnej punc,
 a na stavbě byl mrtvej klid, on jmenoval se Šulc.
 R:
9. Ten večer rosou zastudil a na kůži sed' chlad,
 i já, ač jsem se nenudil, jsem řek', že půjdu spát,
 my dali jsme si po loku, i stařík zvolnil puls,
 jen já mám kalfas v batohu a mý jméno je Šulc.
 R: 3x